

BOEK BESPREKING

Diagnostisch-therapeutisches Taschenbuch für Zahnärzte
door Prof. Dr. H. Christian Greve. Uitgave: Hermann
Meusser.

„Elfde omgewerkte en vermeerderde druk” vermeldt het titelblad als toelichting op de nieuwe gedaante van dit bekende „zakboek.” Met deze laatste betiteling is tevens opzet en omvang bepaald.

Aangezien het boek (naar in het voorwoord wordt gemotiveerd) niet alleen in de praktijk, doch ook voor de studeerenden als leidraad bij het klinische onderwijs doeltreffend is gebleken, is aan de wetenschappelijke indeeling der aandoeningen van de mondholte vastgehouden. Het boekje is dan ook in de eerste plaats te beschouwen en te waardeeren als compendium voor de studie der tandheelkunde. Dat het als zoodanig, althans in het land van oorsprong, op een meer dan gewone staat van dienst kan bogen, daarvan getuigt het eerbiedwaardige aantal herdrukken, waartoe kennelijk de vraag heeft geleid.

Door het streven van den schrijver om twee heeren te dienen heeft het boekje uit den aard der zaak iets tweeslachtigs en vereischt voor den student een niet geringe dosis intuïtie om het (voor hem) hoofdzakelijke van het bijkomstige af te zonderen. Voor den practicus, die door zijn ervaring tot een critische waardebeoordeling van de veelheid der therapeutische adviezen beter in staat is, zullen wel in hoofdzaak het pharmacologische gedeelte en de talrijke recepten bestemd zijn, die voor elke aandoening met kwistige hand verstrekt zijn. Als vraagbaak bij ietwat ongewone of afwijkende gevallen, waarin de routinebehandeling niet, niet voldoende of niet vlug genoeg tot succes voert, kan dit boek ongetwijfeld nieuw materiaal verschaffen als men met eigen middelen en methoden au bout de son latin is geraakt.

De twee en een half honderd bladzijden druks omvatten een klinisch en een pharmacologisch gedeelte. In het eerste vindt

de lezer een gecompriëerd overzicht van de pathologie der tanden, de parodontale aandoeningen, de ziekten der mondholte, mondbodem, tong en speekselklieren, de aandoeningen van het kaakbeen van het kaakgewricht en van de nevenholten en als laatste hoofdstukken de ziekten der zenuwen en van de lippen.

Het pharmacologisch gedeelte, dat een derde van den inhoud beslaat, geeft een verscheidenheid van informatie en gegevens en tot slot een alfabetische lijst van in de tandheelkunde „bruikbare” geneesmiddelen. Hoever die bruikbaarheid van geval tot geval reikt zal men aan de hand van uitgebreide handboeken hebben na te speuren; daarvoor is de beschrijving te summier. Kenmerkend voor den financiëleen nood der tijden is het hoofdstuk over de receptuur, waarin met nadruk op den goedkoopsten weg wordt gewezen.

Wanneer de schrijver de bondigheid van deze handleiding verontschuldigt, door aan het slot van zijn voorwoord op te merken, dat het in zoo'n klein bestek niet *alles* kan aanbieden, dan kan de lezer niet anders dan de onmogelijkheid er van beamen en erkennen, dat de auteur het toch een aardig eind gestuurd heeft.

B.

Taschenbuch der gesamten Zahnheilkunde. Uitgave Urban und Schwarzenberg, Berlijn/Weenen.

In spoorboekjes-formaat („kleine uitgave”) de *geheele* tandheelkunde te willen comprimeeren is een krachtproef, die recht heeft op evenredige bewondering. „In analogie met de medische zakboeken is hier een poging gewaagd om den vakman een overzicht te geven, waarin hij een snelle en toch volledige inlichting, voor zoover zij op deze manier mogelijk is, vinden kan.” Dat zegt de uitgever, bij ontstentenis van een auteur. Niets is volmaakt op deze wereld, waarom dan wel dit nieuwste zakboekje? „Bij den verbazenden, gestadig groeienden overvloed van stof is het duidelijk dat een dusdanig overzicht de eerste maal niet een dusdanige „erschöpfende” volledigheid bereiken kan, als den uitgever voor den geest staat.” Hij doet dan ook een beroep op de medewerking van... „firma's, die tandheelkundige en tandtechnische benodigdheden vervaardigen, door mededeeling te doen van belangrijke gegevens omtrent hunne producten,” om die uiteindelijke volledigheid te bereiken. Van dit loffelijke streven zullen de jaarlijksche nieuwe drukken getuigenis afleggen.

Deze medewerking zal vermoedelijk alleen ten goede komen aan de hoofdstukken betreffende de materia medica en technica.

Wie omtrent de objectieve waarde dier mededeelingen ietwat sceptisch gestemd mocht zijn, kan dan nog in het „kort begrip” der mond- en tandziekten in alphabetische rangschikking, de tabel der maximaaldosis en de praktische raadgevingen bij tijd en wijle zijn licht opsteken. Wie, gelijk schrijver dezes, graag grasduint in boeken van encyclopedische structuur, kan ook in dit „handige” gidsje verloren oogenblikken rentegevend beleggen. De prijs kan nooit een strop opleveren.

B.

Handleiding inzake bescherming tegen de gevaren van Röntgentoestellen door Ir. A. H. O. W. de Bats. Uitgave: Aigemeene Landsdrukkerij 's-Gravenhage.

Het toegenomen gebruik van verplaatsbare röntgentoestellen heeft de regeering er toe gebracht om tot het treffen van veiligheidsmaatregelen eischen te stellen aan die toestellen. Deze voorschriften zijn vastgesteld in het Röntgenstralen-besluit, bedoeld als nadere uitwerking van de Röntgenstralen-wet van 1931.

Voor het uitoefenen van toezicht is een vergunning-stelsel ingevoerd, hetwelk zich natuurlijk ook uitstrekt over toestellen voor tandheelkundig gebruik. De gevaren, waartegen de röntgenstralenwet zich keert zijn tweeledig en wel het hoogspanningsgevaar en dat, verbonden aan de toepassing der röntgenstralen.

Het bovengenoemd boekje is bedoeld om aan te wijzen op welke wijze genoemde gevaren kunnen worden (en door de techniek reeds zijn) ondervangen. Veel van hetgeen in deze handleiding wordt behandeld, heeft geen betrekking op de toestellen, die speciaal voor tandheelkundig gebruik zijn geconstrueerd en bij welke constructie, naar de schrijver bevestigt, afdoende voorzieningen tegen hoogspannings- en stralingsgevaar zijn getroffen (Philips, Victor X-ray Corp.) Röntgenstralen voor therapeutische doeleinden worden in de tandheelkunde niet toegepast en het stralingsgevaar is bij het gebruik van stralingsvrije buizen en de uiteraard korte belichtings-tijden, zeer gering, zoodat de schrijver aanvullende beschermingsmaatregelen niet noodig oordeelt.

Aangezien echter ieder geacht wordt de wet te kennen en dit voor bezitters van röntgentoestellen te dezen aanzien zeker geldt, is het noodig, dat hij de voorschriften kent waaraan hij heeft te voldoen.

In het aanhangsel is de Röntgenstralen-wet van 1931 en het Röntgenstralenbesluit van 1933 in extenso opgenomen. Een bijlage bevat het formulier voor aanvragen ter verkrijging van een vergunning tot het hebben van een toestel, waarin ook aan tandartsen afzonderlijke vragen ter beantwoording worden gesteld.

De luttele prijs van deze handleiding, op rojale wijze (kunst-drukpapier) uitgegeven, maakt voor houders van een röntgentoestel de aanschaffing vanzelfsprekend.

B.